

صنعت‌دار

پایه دوازدهم

رشته تأسیسات مکانیکی

رشته تأسیسات مکانیکی پایه دوازدهم

معدل من در سال آخر دوره اول دبیرستان ۱۹/۹۳ بود. خانواده، معلمان و مدیر مدرسه اصرار داشتند در رشته‌های نظری ثبت نام کنم، ولی خودم به رشته برق علاقه داشتم و می‌دانستم آینده شغلی خوبی هم دارد. حالا هم، عصرها که کلاس نداریم، کار می‌کنم. دوربین‌های ضد سرقت نصب می‌کنم و برق ساختمان‌های مسکونی راسیم کشی می‌کنم. بسیاری از آنچه را الان بلدم و با آن‌ها کار می‌کنم، در کارگاه‌های حضوری و مجازی هنرستان یاد گرفته‌ام.

فناوری‌های جدید و خانه‌های هوشمند برای من جذاب هستند. خیلی دوست دارم در دانشگاه ادامه تحصیل بدهم و خیلی هم برایش تلاش می‌کنم. درس‌های ما اصلاً آسان نیستند. در رشته ما هم درس‌های فرمولی زیادند و هم کارگاهی و عملی. پارسال که پایه یازدهم برق بودم، کتاب «دانش فنی و تخصصی» ام را با کتاب فیزیک پایه دوازدهم رشته تجربی مقایسه کردم. مطالب تقریباً یکسان بودند. متأسفانه هنوز خیلی از بچه‌ها و خانواده‌ها فکر می‌کنند بچه‌های هنرستانی چندان درس خوان نیستند و یا رشته‌های فنی و حرفه‌ای خوب نیستند. این تصورات باید عوض شوند.

در باره کتاب‌هایمان هم بگویم، محتوای کتاب زبان انگلیسی ما کمی قدیمی است و با پیشرفت فناوری پیش نمی‌رود. اما کتاب‌هایی مثل اخلاق حرفه‌ای مان خیلی مفیدند.

در بندرعباس و آب و هوای گرم آن، بدون کولر گازی نمی‌توان زندگی کرد. من هم فکر کردم، حتی اگر فقط تعمیرکردن کولر را یاد بگیرم، بازارکار خوبی دارم. البته در دوره اول دبیرستان درباره رشته تأسیسات مکانیکی تحقیق کردم و به نظرم رشته خوبی آمد. معدل دوره اول دبیرستانم تقریباً ۱۸ بود و می‌توانستم در رشته‌های نظری درس بخوانم، اما خوشبختانه در مدرسه مشاوره داشتیم که می‌گفت دنبال علاقه‌هایتان بروید. شغل پدرم هم به تأسیسات مربوط است. او در اسکله کار می‌کند. برای همین من از طرف خانواده هم حمایت می‌شدم و مشکلی در انتخاب رشته نداشتم.

ما هنرستانی‌ها از نظر فن و مهارت خیلی قوی هستیم. هرکسی فکر کند ما درس خوان نیستیم، تصورش اشتباه است. ما هنرآموزی داریم به نام آقای سجاد چشم به راه که با توضیحات و کمک‌هایشان ما را به رشته‌مان بیشتر علاقه‌مند کردند. از زمانی که کلاس‌ها تعطیل شده‌اند، معلم‌هایمان فیلم ضبط می‌کنند و زحمت زیادی می‌کنند تا بهتر یاد بگیریم، اما به هر حال کلاس‌های مجازی بازدهی کلاس‌های حضوری را ندارند.

دوست داریم در مجله‌ای که برایمان چاپ می‌شود درباره آینده شغل‌ها و کارهایی بخوانیم که بچه‌های هر رشته می‌توانند انجام دهند. خوب است اگر هنرجویی کسی را ندارد که او را راهنمایی کند، از طریق خواندن مجله هنرجو بتواند مسیر شغلی‌اش را پیدا کند.

در هنرستان شهدای هفتم تیر شهر بندرعباس در استان هرمزگان، رشته‌های «ساختمان، برق، الکترونیک و تأسیسات مکانیکی» از شاخه صنعت ارائه می‌شوند. مدیر هنرستان، آقای احمد بذله هستند و حدود ۴۰۰ هنرجو در این هنرستان تحصیل می‌کنند.

صحت با هنرجویان هنرستانی و شنیدن حرف‌های آن‌ها درباره رشته‌هایشان، از بهترین منابع شناخت فضای هنرستان و حال و هوای رشته‌های آن است. شناخت رشته‌ها به هنرجویان کمک می‌کند در راهی که انتخاب کرده‌اند، ثابت قدم شوند و مسیرهای شغلی رشته‌شان را بهتر بشناسند. در هر شماره از مجله به سراغ يك استان و یکی از شاخه‌های هنرستانی می‌رویم و درباره آن اطلاعاتی به شما می‌دهیم. در این شماره با چهار هنرجو از هنرستان شهدای هفتم تیر «استان هرمزگان» در شاخه صنعت گفت‌وگو کرده‌ایم.

من به این رشته علاقه زیادی داشتم. معلم حدود ۱۹/۲۰ بود و به راحتی می‌توانستم در رشته‌های نظری ثبت نام کنم، اما خودم و خانواده‌ام رشته‌های فنی را ترجیح می‌دادیم. ما بچه‌های هنرستانی باید بیشتر مهارت داشته باشیم تا بازارکار بهتری در انتظارمان باشد. البته مهارت‌آموزختن به این معنا نیست که درس خوان نباشیم. نمرات و معدل‌های ما بالا هستند. برای اینکه در رشته‌هایمان ماهر شویم، باید کار عملی یاد بگیریم، اما ساعت کارگاه‌هایمان کم است. در هفته فقط ۱۶ ساعت کارگاه داریم و کلاس‌های تئوری زمان خیلی بیشتری دارند. به نظر من باید بخشی از زمان درس‌های تئوری، به خصوص درس‌های عمومی، به کارگاه‌ها تعلق بگیرند. الان هم که کلاس‌ها مجازی شده‌اند، طبیعی است بازدهی کارگاه‌ها از دوران حضوری کمتر شده‌است. حالا اگر زمان هم کم باشد، دیگر یادگیری مهارت‌ها مشکل می‌شود.

درباره مجله هم بگویم، من مجله هنرجو را خوانده‌ام. به نظرم مطالب گروه هنر بیشتر بودند. باید سهم بیشتری از مطالب به بخش صنعت و فنی اختصاص یابد و درباره رشته‌هایی مثل برق و الکترونیک توضیحات بیشتری در مجله بیاید.

من از بچگی به کارهای عملی و ساختنی علاقه داشتم. من همیشه می‌خواستم کار یاد بگیرم و از ترکیب درس‌های عملی و نظری به مهارتی که می‌خواهم برسیم. از دوره اول دبیرستان درباره رشته‌ها تحقیق کردم. به نظرم آمد رشته ساختمان مرابسه هدفی که دارم می‌سازد. خانواده‌ام هم هیچ‌وقت با انتخاب من مخالفت نکردند. می‌گفتند هرچه خودت دوست داری بخوان. من در حالی رشته ساختمان را انتخاب کردم که معلم حدود ۱۸۳۰ بود. این تصور که بچه‌های فنی و حرفه‌ای درس خوان نیستند، درست نیست. مایبشتر کارهای عملی انجام می‌دهیم و مطمئنم ما هنرستانی‌ها در آزمون‌های عملی و مهارتی رتبه‌های بالاتری نسبت به هم‌سالانمان کسب می‌کنیم. آینده‌شغلی رشته‌ما با داشتن سرمایه بهتر می‌شود، اما بدون سرمایه هم می‌توان شغل خوبی داشت.

با وجود اینکه کلاس‌ها مجازی شده‌اند و کارگاه‌هایمان غیرحضوری برگزار می‌شوند، باز هم بازدهی خوبی دارند. در زمانی که کلاس‌ها حضوری بودند، چون امکانات کارگاه‌های مدرسه هم خوشبختانه خوب و به اندازه کافی است، مشکل خاصی نداشتیم. مادوره کارآموزی هم گذرانیدیم که بسیار مفید بود و ما را با فضای واقعی بازارکار آشنا کرد. هر چند که کلاس حضوری چیز دیگری است. ما معلمی داریم به نام آقای افشین سمیعیان که در کلاس، علاوه بر مباحث درسی، مباحث کاربردی و مفید دیگری هم بیان می‌کنند. مطالب ایشان برای ما خیلی جالب است.

دلتم می‌خواهد بگویم، در مجله‌ای که برای ما چاپ می‌شود، درباره شغل و بازارکار در آینده توضیحات بیشتری آورده شود؛ چون درس و شرایط ما، مباحث مربوط به کار و شغل موضوعات مهمی هستند.

پایه دوازدهم الکترونیک و نیک

پایه دوازدهم

با تشکر از:

- جناب آقای حسن منفرد
- رییس اداره آموزش فنی و حرفه‌ای استان هرمزگان
- سرکار خانم فاطمه عامری
- کارشناس فنی و حرفه‌ای استان هرمزگان
- آقای احمد بذله مدیر هنرستان شهدای هفت تیر شهر بندرعباس

